

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της, στις 31.07.2020 με την εξής σύνθεση: Μαρία-Ελένη Σιδέρη, Πρόεδρος και Εισηγήτρια, Σταυρούλα Κουρή και Ελισάβετ Αλαγιαλόγλου, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 24.06.2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) - Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ)/793/25.06.2020 της προσφεύγουσας με την επωνυμία «*****» και τον διακριτικό τίτλο «*****», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Κατά του *****. [εφεξής αναθέτουσα αρχή].

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Μαρία-Ελένη Σιδέρη.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, με την ως άνω Προδικαστική Προσφυγή η προσφεύγουσα επιδιώκει όπως ακυρωθεί η υπ' αριθμ. *****/2020 Διακήρυξη της αναθέτουσας αρχής, με αντικείμενο μικτή σύμβαση, η οποία περιλαμβάνει δύο διακριτά μέρη ως εξής: Α. Προμήθεια – εγκατάσταση συστήματος βιολογικής επεξεργασίας & 6μηνη δοκιμαστική λειτουργία, εκτιμώμενης αξίας 400.000,00€ πλέον ΦΠΑ και Β. Λειτουργία & συντήρηση για 10 έτη, εκτιμώμενης αξίας 15.000,00€ πλέον ΦΠΑ για κάθε έτος.

2. Επειδή, με την υπ' αριθμ. *****/2020 Διακήρυξη, προκηρύχθηκε ανοιχτός, ηλεκτρονικός διαγωνισμός άνω των ορίων, με αντικείμενο μικτή σύμβαση, η οποία περιλαμβάνει δύο διακριτά μέρη ως εξής: Α. Προμήθεια – εγκατάσταση συστήματος βιολογικής επεξεργασίας & 6μηνη δοκιμαστική

λειτουργία, εκτιμώμενης αξίας 400.000,00€ πλέον ΦΠΑ και Β. Λειτουργία & συντήρηση για 10 έτη, εκτιμώμενης αξίας 15.000,00€ πλέον ΦΠΑ για κάθε έτος. ή 150.000,00 ΕΥΡΩ πλέον ΦΠΑ 24% για τα 10 έτη. Κύριος του Έργου είναι η ***** . Ως κριτήριο ανάθεσης της σύμβασης ορίστηκε η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, βάσει της βέλτιστης σχέσης ποιότητας – τιμής, με χρήση προσέγγισης κόστους – αποτελεσματικότητας. Η εν λόγω Διακήρυξη καταχωρήθηκε στις 09.06.2020 στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων με ΑΔΑΜ: ***** και στο ΕΣΗΔΗΣ με Α/Α ***** . Με την απόφαση Α196/2020 της ΑΕΠΠ έγινε δεκτό το αίτημα παροχής προσωρινής προστασίας της προσφεύγουσας και ανεστάλη η διαγωνιστική διαδικασία έως την έκδοση απόφασης της ΑΕΠΠ επί της Προδικαστικής Προσφυγής.

3. Επειδή, για την άσκηση της ανωτέρω Προδικαστικής Προσφυγής προκύπτει πως έχει προσκομιστεί, ελεγχθεί και δεσμευτεί αντίστοιχα, το ηλεκτρονικό παράβολο υπέρ Ελληνικού Δημοσίου με κωδικό ***** , ποσού ευρώ δύο χιλιάδων επτακοσίων πενήντα (€2.750,00) από την προσφεύγουσα, σύμφωνα με τα άρθρα 363 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 (ΦΕΚ Α΄ 147) και 5 παρ. 1 του Π.Δ. 39/2017 (ΦΕΚ Α΄ 64).

4. Επειδή, η ΑΕΠΠ είναι καθ' ύλην αρμόδια βάσει του συνολικού ποσού της Διακήρυξης του Διαγωνισμού (εκ ποσού 550.000,00€ πλέον ΦΠΑ), σύμφωνα με τα άρθρα 1 περ. α) του Π.Δ. 39/2017 και 345 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, ενώ επιπλέον θεμελιώνεται και η κατά χρόνο αρμοδιότητά της, όπως απαιτείται από τις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016, τροποποιηθείσας της διάταξης δυνάμει του άρθρου 43 παρ. 4 Ν. 4487/2016 (ΦΕΚ Α΄ 116).

5. Επειδή, η Προδικαστική Προσφυγή έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα, καθόσον κατατέθηκε εντός της προθεσμίας που ορίζουν τα άρθρα 361 παρ. 1 περ. (γ) του Ν. 4412/2016 και 4 παρ. 1 περ. (γ) του Π.Δ. 39/2017.

6. Επειδή, η προσφεύγουσα επικαλείται τις διατάξεις των άρθρων 75, 80, 253, 301, 304, 305 και 308 του Ν. 4412/2016, ισχυριζόμενη ότι η

προσβαλλόμενη Διακήρυξη πρέπει να ακυρωθεί για τους εξής λόγους: «[...] III. Πρώτος λόγος προσφυγής: Μη σύννομη η πρόβλεψη ότι απαιτείται αλλά και αρκεί η εκτέλεση παρόμοιων συμβάσεων, οποτεδήποτε εντός της τελευταίας δετίας. Το άρθρο 2.2.6 περ. α' της Διακήρυξης απαιτεί, προς θεμελίωση της τεχνικής και επαγγελματικής τους ικανότητας, όπως οι Διαγωνιζόμενοι, σωρευτικά: - έχουν εκτελέσει τουλάχιστον τρεις (3) δημόσιες συμβάσεις ή συμβάσεις με ιδιωτικούς φορείς, που αφορούν προμήθεια ολοκληρωμένων συστημάτων, κατά τη διάρκεια των τελευταίων έξι (6) ετών και - έχουν εκτελέσει τουλάχιστον τρεις (3) δημόσιες συμβάσεις ή συμβάσεις με ιδιωτικούς φορείς υπηρεσιών λειτουργίας – συντήρησης εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων, κατά τη διάρκεια των τελευταίων έξι (6) ετών. Κατά την έννοια, των προδιαληφθεισών εθνικών και κοινοτικών διατάξεων περί τεχνικής και επαγγελματικής καταλληλότητας των προσφερόντων, όπως έχουν ερμηνευθεί και από τη διοικητική νομολογία της Αρχής Σας (ΑΕΠΠ 22/2017), η ως άνω απαίτηση περί εκτέλεσης τριών (3) τουλάχιστων παρόμοιων συμβάσεων (προμήθειας και υπηρεσιών), συναφούς αντικείμενου με το νυν δημοπρατούμενο, ως κριτήριο ελάχιστης τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας, δεν προσκρούει *per se* σε κάποια απαγόρευση. Αντιθέτως, όμως, στο βαθμό που, σύμφωνα με τον ως άνω όρο, η Αναθέτουσα Αρχή θεωρεί κατάλληλους τους οικονομικούς φορείς που έχουν εκπονήσει παρόμοιες (με το αντικείμενο της δημοπρατούμενης σύμβασης) συμβάσεις ακόμη και προ δετίας, συνιστά *a priori* αναγνώριση από μέρους της ότι αυτή η εμπειρία είναι τόσο σπάνια στη σχετική αγορά, ώστε, προκειμένου να επιτευχθεί ικανοποιητικός ανταγωνισμός αυξάνει και μάλιστα υπερβολικά το χρονικό διάστημα, εντός του οποίου, κατά τη Διακήρυξη, αρκεί να έχει εκτελέσει τις ως άνω παρόμοιες συμβάσεις ο οικονομικός φορέας, προκειμένου να κριθεί κατάλληλος. Στην περίπτωση αυτή, λοιπόν, ο ως άνω – ήδη πληττόμενος – όρος του Διαγωνισμού βαίνει πέραν του αναλόγου μέτρου, σε μία ανοιχτή διαδικασία, σε σχέση με τη συνήθη εμπειρία κατάλληλων κατά τα άλλα οικονομικών φορέων στη σχετική αγορά και, επομένως, θα έπρεπε η αναθέτουσα Αρχή, προκειμένου νόμιμα να περιλάβει έναν τέτοιον όρο, να είχε διαλάβει στη Διακήρυξη ειδική και δέουσα

αιτιολογία, από την οποία να προκύπτει ότι η ως άνω απαίτηση είναι προς εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, σε σχέση πάντα με τη φύση και το αντικείμενο του αγαθού/υπηρεσίας, που ζητείται να προσφερθεί. Για το λόγο αυτό, λοιπόν και ελλείψει τοιαύτης ειδικής κι εμπειριστατωμένης αιτιολογίας και μάλιστα ενσωματωμένης ήδη στα τεύχη του Διαγωνισμού, η ως άνω κανονιστική απαίτηση περί εκτέλεσης παρόμοιων συμβάσεων, εντός χρονικού διαστήματος (ακόμη και) δετίας, τυγχάνει μη σύννομη και ακυρωτέα. Δεύτερος λόγος προσφυγής: Μη σύννομη η πρόβλεψη ότι απαιτείται η διάθεση ενός Χημικού Μηχανικού Π.Ε. ή Μηχανικού Περιβάλλοντος Π.Ε. με εμπειρία τουλάχιστον τεσσάρων (4) ετών και ενός Ηλεκτροτεχνίτη με άδεια εγκαταστάτη ηλεκτρολόγου 1ης ομάδας και Α' ειδικότητας. Σύμφωνα με το ίδιο ως άνω άρθρο 2.2.6 της Διακήρυξης, προκειμένου να αποδείξουν την ειδική τεχνική και επαγγελματική τους ικανότητα, οι Διαγωνιζόμενοι οφείλουν να διαθέτουν κατ' ελάχιστον στην επιχείρηση (ή συνολικά στα μέλη της Κξίας ή της ένωσης προμηθευτών) ή να συνεργάζονται με ευθύνη τους, τουλάχιστον με το παρακάτω προσωπικό με τα συγκεκριμένα εκπαιδευτικά και επαγγελματικά προσόντα που θα είναι υπεύθυνο για την σωστή εκτέλεση του αντικειμένου της παρούσας δημοπρασίας καθώς και για την επίβλεψη λειτουργίας και συντήρησης: • Έναν Χημικό Μηχανικό Π.Ε. ή Μηχανικό Περιβάλλοντος Π.Ε. με εμπειρία ως Επικεφαλής Προσωπικού και Υπεύθυνος λειτουργίας – συντήρησης Εγκαταστάσεων Επεξεργασίας Λυμάτων τουλάχιστον τεσσάρων (4) ετών την τελευταία πενταετία, με βεβαιωμένη εμπειρία από τον Φορέα Λειτουργίας της ΕΕΛ. • Έναν Ηλεκτροτεχνίτη – Συντηρητή με άδεια εγκαταστάτη ηλεκτρολόγου 1ης ομάδας και Α' ειδικότητας, με εμπειρία ως Ηλεκτροτεχνίτης – Εγκαταστάτης Ηλεκτρολόγος σε Εγκαταστάσεις Επεξεργασίας Λυμάτων τουλάχιστον τεσσάρων (4) ετών την τελευταία πενταετία • Έναν Ηλεκτρολόγο/Μηχανολόγο Μηχανικό Τ.Ε., με εμπειρία τουλάχιστον τριών (3) ετών την τελευταία πενταετία σε Εγκαταστάσεις Επεξεργασίας Λυμάτων. Με τέτοιο περιεχόμενο, ωστόσο, ο ως άνω – επίσης πληττόμενος - όρος της Διακήρυξης βαίνει ομοίως πέραν του αναγκαίου και αναλόγου μέτρου, σε σχέση με τη φύση και το αντικείμενο της υπό ανάθεση σύμβασης. Ειδικότερα, ενώ, ειδικώς αναφορικά με την επαγγελματική εμπειρία του

Ηλεκτρολόγου/Μηχανολόγου Μηχανικού Τ.Ε., ο κανονιστικός νομοθέτης απαιτεί αλλά και αρκείται σε εμπειρία τριών (3) ετών, οριοθετώντας ούτως η ίδια χρονικά τον, κατ' ελάχιστον, εύλογο και ανάλογο χρόνο επαγγελματικής εμπειρίας του στελεχιακού δυναμικού του Διαγωνιζόμενου, σε σχέση με το αντικείμενο του Διαγωνισμού, αντιθέτως, τόσο για το Χημικό Μηχανικό Π.Ε. ή Μηχανικό Περιβάλλοντος Π.Ε. και μάλιστα έχοντα την όλως ειδική εμπειρία, ως Επικεφαλής Προσωπικού και Υπεύθυνος λειτουργίας – συντήρησης Εγκαταστάσεων Επεξεργασίας Λυμάτων, όσο και για τον Ηλεκτροτεχνίτη – Συντηρητή, αξιώνει αδοκήτως έναν χρόνο επιπλέον εμπειρίας (4 έτη), χωρίς, ωστόσο, καμία ειδική αιτιολογία για την ως άνω χρονική διαφοροποίηση, ανά επαγγελματική ειδικότητα και δη σε συσχετισμό με τυχόν ειδικές απαιτήσεις του δημοπρατούμενου αντικειμένου, οι οποίες δεν δύναται καλυφθούν εξίσου από Χημικό Μηχανικό ή Μηχανικό Περιβάλλοντος ή Ηλεκτροτεχνίτη – Συντηρητή, έστω με μικρότερη εμπειρία και μάλιστα Ζετή, όπως προβλέπεται για τον Ηλεκτρολόγο/Μηχανολόγο Μηχανικό. Η αυτή, άλλωστε, υπέρβαση του αναγκαίου και αναλόγου μέτρου παρατηρείται και με την παντελώς αδόκητη και αναιτιολόγητη απαίτηση, όπως ο Ηλεκτροτεχνίτης – Συντηρητής, κατέχει υποχρεωτικά άδεια εγκαταστάτη ηλεκτρολόγου 1ης ομάδας και Α' ειδικότητας, χωρίς να προκύπτει από το αντικείμενο και τη φύση του Διαγωνισμού και, πάντως, χωρίς να αιτιολογείται ειδικώς από την Αναθέτουσα Αρχή, για ποιο λόγο δεν θεωρείται, κατά τεκμήριο, τεχνικά κατάλληλος ο Διαγωνιζόμενος που προσφέρει π.χ. Ηλεκτροτεχνίτη – Συντηρητή με άδεια εγκαταστάτη ηλεκτρολόγου διαφορετικής και δη μικρότερης (π.χ. 2ης) ομάδας και ειδικότητας (π.χ. Β' ειδικότητας). Εκ του λόγου αυτού, λοιπόν, οι ανωτέρω όροι της διακήρυξης, οι οποίοι τυγχάνουν δυσανάλογοι και πάντως δεν φαίνεται να δικαιολογούνται από το αντικείμενο και τη φύση του Διαγωνισμού, παρακωλύουν, άλλως δυσχεραίνουν ουσιωδώς τη συμμετοχή μας στο Διαγωνισμό (η οποία, άλλως, ήτοι άνευ των ανωτέρω δυσανάλογων όρων θα ήταν δυνατή), θα πρέπει να ακυρωθούν».

7. Επειδή, η αναθέτουσα αρχή με τις υπ' αριθμ. 7119/03.07.2020 Απόψεις της, τις οποίες ανήρτησε αυθημερόν στο ΕΣΗΔΗΣ, ισχυρίζεται καταρχάς ότι η υπό κρίση Προσφυγή έχει ασκηθεί απαραδέκτως λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος στο πρόσωπο της προσφεύγουσας για τους εξής λόγους: «[...] η προσφεύγουσα αναφέρεται αορίστως στην βλάβη που δέχεν υφίσταται λόγω των όρων της διακήρυξης και χωρίς να προσδιορίζεται ούτε γενικά ούτε ανά λόγο της προσφυγής της οι νομικές και πραγματικές καταστάσεις που καθιστούν αδύνατη ή δυσχερή την συμμετοχή της. (βλ. αποφάσεις ΑΕΠΠ 2/2017 σκ. 12-14, 6/2017 σκ. 5-6, ΑΕΠΠ 569/2018). Η προσφεύγουσα αρκείται απλά να αναφέρει ότι "... αν και ενδιαφέρεται να συμμετάσχει στον επίδικο διαγωνισμό, εντούτοις κωλύεται, άλλως δυσχεραίνεται ουσιωδώς και δυσαναλόγως να το πράξει, εξαιτίας των ήδη πληττόμενων, ως μη σύνομων κανονιστικών απαιτήσεων, συναρτώμενων με την ελάχιστη απαιτούμενη ειδική τεχνική ικανότητα των Διαγωνιζομένων και επαγόμενων κατά περίπτωση και σύμφωνα με τα κατωτέρω ειδικώς αναφερόμενα (τουλάχιστον έμμεση ίση και καλυμμένη) ανόθευση του υγιούς ανταγωνισμού και βαίνουσες πέραν του εύλογου και αναγκαίου μέτρου σε σχέση με την φύση και το αντικείμενο του διαγωνισμού". Η γενικόλογη αυτή και απρόσωπη διατύπωση ουδόλως προσδιορίζει, για κάθε πληττόμενο όρο, τα συγκεκριμένα πραγματικά εκείνα στοιχεία που χρειάζονται, ώστε να μπορεί να κριθεί εάν οι πλημμέλειες αυτές θα καθιστούσαν ανέφικτη ή, πάντως, ουσιωδώς δυσχερή τη συμμετοχή της στο διαγωνισμό. Και ούτε, άλλωστε, αρκεί προς τούτο, εν όψει των προεκτεθέντων, μόνη η περαιτέρω αναφορά ότι αυτή απλά δυσχεραίνεται ή και κωλύεται. Οφείλε να παραθέσει αντίθετα τα στοιχεία εκείνα σχετικά με την πραγματική ή νομική της κατάσταση, τα οποία σε συνάρτηση με τους συγκεκριμένους προσβαλλόμενους όρους καθιστούν αδύνατη ή δυσχερή την συμμετοχή της. Απουσιάζει όμως οποιαδήποτε τέτοια παράθεση συγκεκριμένου και εξειδικευμένου στοιχείου και παρατίθεται απλά μια γενικόλογη και αφηρημένη διατύπωση, η οποία κάλλιστα θα μπορούσε να παρατίθεται σε οποιαδήποτε άλλη προσφυγή κατά διακήρυξης, χωρίς όμως σε καμία περίπτωση να επαρκεί για την θεμελίωση άμεσου, προσωπικού και ενεστώτος εννόμου συμφέροντος

καθώς και βλάβης στο πρόσωπο του προσφεύγοντος». Όσον αφορά τους λόγους της Προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή προβάλλει τους εξής ισχυρισμούς: «Πρώτος λόγος προσφυγής: Μη σύννομη η πρόβλεψη ότι απαιτείται αλλά και αρκεί η εκτέλεση παρόμοιων συμβάσεων, οποτεδήποτε εντός της τελευταίας διετίας. Η προσφεύγουσα εταιρεία ισχυρίζεται ότι η ζητούμενη στο διαγωνισμό τεχνική και επαγγελματική ικανότητα και συγκεκριμένα στο άρθρο 2.2.6 περ. α' της Διακήρυξης, όπου αναφέρεται ότι οι οικονομικοί φορείς απαιτείται να έχουν εκτελέσει τουλάχιστον τρεις (3) δημόσιες συμβάσεις ή συμβάσεις με ιδιωτικούς φορείς, που αφορούν προμήθεια ολοκληρωμένων συστημάτων βιολογικής επεξεργασίας αστικών λυμάτων, κατά τη διάρκεια των τελευταίων έξι (6) ετών, είναι μη σύννομη, διότι, αν και η απαίτηση περί εκτέλεσης τριών (3) τουλάχιστον παρόμοιων συμβάσεων (προμηθειών και υπηρεσιών), συναφούς αντικείμενου με το νυν δημοπρατούμενο, ως κριτήριο ελάχιστης τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας, δεν προσκρούει *per se* σε κάποια απαγόρευση, εν τούτοις η διάρκεια των τελευταίων έξι (6) ετών εντός της οποίας ζητείται να έχουν εκτελεστεί οι παραπάνω συμβάσεις, συνιστά *a priori* αναγνώριση από μέρος της ότι αυτή η εμπειρία είναι τόσο σπάνια στη σχετική αγορά, ώστε, προκειμένου να επιτευχθεί ικανοποιητικός ανταγωνισμός αυξάνει και μάλιστα υπερβολικά το χρονικό διάστημα, εντός του οποίου, κατά τη Διακήρυξη, αρκεί να έχει εκτελέσει τις ως άνω παρόμοιες συμβάσεις ο οικονομικός φορέας, προκειμένου να κριθεί κατάλληλος. Επομένως, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, θα έπρεπε η αναθέτουσα αρχή να είχε διαλάβει στη Διακήρυξη ειδική και δέουσα αιτιολογία, από την οποία να προκύπτει ότι η ως άνω απαίτηση είναι προς εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, σε σχέση πάντα με τη φύση και το αντικείμενο του αγαθού/υπηρεσίας, που ζητείται να προσφερθεί. Ωστόσο, ο παραπάνω ισχυρισμός είναι αβάσιμος για τους παρακάτω λόγους: Στο το άρθρο 2.2.6 της διακήρυξης με τίτλο «Τεχνική και επαγγελματική ικανότητα» της Διακήρυξης ορίζονται τα παρακάτω: «Όσον αφορά στην τεχνική και επαγγελματική ικανότητα για την παρούσα διαδικασία σύναψης σύμβασης, οι οικονομικοί φορείς απαιτείται επί ποινή αποκλεισμού: α) κατά τη διάρκεια των τελευταίων έξι (6) ετών, να έχουν εκτελέσει τουλάχιστον τρεις (3) δημόσιες συμβάσεις ή συμβάσεις

με ιδιωτικούς φορείς που αφορούν προμήθεια ολοκληρωμένων συστημάτων βιολογικής επεξεργασίας αστικών λυμάτων. Οι προμήθειες θα αναφέρονται στα εξής: (i) Εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων με το σύστημα βιολογικής επεξεργασίας, που ορίζεται στην τεχνική περιγραφή – τεχνικές προδιαγραφές, (ii) Εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων με σύστημα βιολογικής επεξεργασίας διαφορετικό από αυτό που ορίζεται στην τεχνική περιγραφή – τεχνικές προδιαγραφές». Και παρακάτω «β) κατά τη διάρκεια των τελευταίων έξι (6) ετών να έχουν εκτελέσει τουλάχιστον τρεις (3) δημόσιες συμβάσεις ή συμβάσεις με ιδιωτικούς φορείς υπηρεσιών λειτουργίας – συντήρησης εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων. γ) να διαθέτουν κατ' ελάχιστον στην επιχείρηση (ή συνολικά στα μέλη της Κ/ξίας ή της ένωσης προμηθευτών) ή να συνεργάζονται με ευθύνη τους, τουλάχιστον με το παρακάτω προσωπικό με τα συγκεκριμένα εκπαιδευτικά και επαγγελματικά προσόντα που θα είναι υπεύθυνο για την σωστή εκτέλεση του αντικειμένου της παρούσας δημοπρασίας καθώς και για την επίβλεψη λειτουργίας και συντήρησης: - Έναν Χημικό Μηχανικό Π.Ε. ή Μηχανικό Περιβάλλοντος Π.Ε. με εμπειρία ως Επικεφαλής Προσωπικού και Υπεύθυνος λειτουργίας – συντήρησης Εγκαταστάσεων Επεξεργασίας Λυμάτων τουλάχιστον τεσσάρων (4) ετών την τελευταία πενταετία, με βεβαιωμένη εμπειρία από τον Φορέα Λειτουργίας της ΕΕΛ- Έναν Ηλεκτροτεχνίτη – Συντηρητή με άδεια εγκαταστάτη ηλεκτρολόγου 1ης ομάδας και Α' ειδικότητας, με εμπειρία ως Ηλεκτροτεχνίτης – Εγκαταστάτης Ηλεκτρολόγος σε Εγκαταστάσεις Επεξεργασίας Λυμάτων τουλάχιστον τεσσάρων (4) ετών την τελευταία πενταετία- Έναν Ηλεκτρολόγο/Μηχανολόγο Μηχανικό Τ.Ε., με εμπειρία τουλάχιστον τριών (3) ετών την τελευταία πενταετία σε Εγκαταστάσεις Επεξεργασίας Λυμάτων». Διευκρινίζουμε ρητά ότι πουθενά στη διακήρυξη δεν ορίζεται ότι η ζητούμενη εμπειρία πρέπει να σχετίζεται με συστήματα βιολογικής επεξεργασίας του είδους, της τεχνολογίας, των ιδιαίτερων τεχνικών χαρακτηριστικών ή της δυναμικότητας με το δημοπρατούμενο σύστημα βιολογικής επεξεργασίας. Δεκτή είναι η εμπειρία σε όλα τα συστήματα βιολογικής επεξεργασίας, οποιουδήποτε είδους ή δυναμικότητας ή φορέα ιδιοκτησίας και ο μόνος περιορισμός που τίθεται είναι η εμπειρία να αφορά «ολοκληρωμένα

συστήματα επεξεργασίας αστικών λυμάτων» και όχι επιμέρους «τμήματα» των συστημάτων αυτών, αλλά και όχι συστήματα επεξεργασίας «βιομηχανικών αποβλήτων». Επίσης προς απόδειξη της εμπειρίας οι προσφέροντες οφείλουν να έχουν εκτελέσει τουλάχιστον τρεις (3) δημόσιες συμβάσεις ή συμβάσεις με ιδιωτικούς φορείς κατά τη διάρκεια των τελευταίων έξι (6) ετών, που αφορούν προμήθεια ολοκληρωμένων συστημάτων βιολογικής επεξεργασίας αστικών λυμάτων. Ομοίως ισχύει και για τη ζητούμενη εμπειρία των προσφερόντων σε Υπηρεσίες λειτουργίας – συντήρησης οποιουδήποτε συστήματος βιολογικής επεξεργασίας. Η ως άνω πρόβλεψη του άρθ. 2.2.6 περ. α' της Διακήρυξης για την εκτέλεση κατ' ελάχιστον τριών (3) δημόσιων συμβάσεων ή συμβάσεων με ιδιωτικούς φορείς, που αφορούν προμήθεια ολοκληρωμένων συστημάτων βιολογικής επεξεργασίας αστικών λυμάτων, κατά τη διάρκεια των τελευταίων έξι (6) ετών, δεν συνιστά σε καμία περίπτωση αναγνώριση ότι αυτή η εμπειρία είναι τόσο σπάνια στη σχετική αγορά, ώστε, προκειμένου να επιτευχθεί ικανοποιητικός ανταγωνισμός, αυξάνεται το χρονικό διάστημα το χρονικό διάστημα εντός του οποίου δύναται να έχει εκτελέσει τις ως άνω παρόμοιες συμβάσεις ο οικονομικός φορέας, προκειμένου να κριθεί κατάλληλος. Και αυτό διότι δεν ζητείται μία και μόνη εκτέλεση σύμβασης εντός των τελευταίων έξι (6) ετών, που όντως θα σήμαινε ότι πιθανότατα η εκτέλεση συμβάσεων τέτοιου είδους είναι σπάνια στη σχετική αγορά και επομένως θα ήταν πέραν του ανάλογου μέτρου σε μία ανοικτή διαδικασία, σε σχέση με τη συνήθη εμπειρία κατάλληλων, κατά τα άλλα οικονομικών φορέων στη σχετική αγορά (όπως αντίθετα ήταν το πραγματικό στην υπ'αρ. 22/2017 απόφαση της ΑΕΠΠ, την οποία και αβάσιμα επικαλείται η προσφεύγουσα στην υπό κρίση περίπτωση). Αντίθετα ζητείται η εκτέλεση τουλάχιστον τριών (3) δημόσιων συμβάσεων, ποσότητα δηλαδή ούτε εξαιρετικά μικρή, που πιθανότατα όπως προαναφέρθηκε, θα σηματοδοτούσε τη σπανιότητα της εμπειρίας στη σχετική αγορά, ούτε όμως και υπερβολικά μεγάλη, που πιθανότατα θα οδηγούσε σε περιορισμό του ανταγωνισμού. Και μάλιστα, δεν περιορίζεται η σχετική απαίτηση σε εκτέλεση σύμβασης με εξειδικευμένα χαρακτηριστικά (στο είδος του συστήματος επεξεργασίας των λυμάτων, στο μέγεθος αυτού, στην οικονομική του αξία,

κ.ο.κ.), αντιθέτως απαιτείται η εκτέλεση συμβάσεων που να σχετίζονται με προμήθειες εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων γενικώς, είτε αυτές έχουν συναφθεί με δημόσιους είτε με ιδιωτικούς φορείς. Αποτελεί δηλαδή η προαναφερόμενη στη διακήρυξη πρόβλεψη μία αντικειμενική ένδειξη μιας ελάχιστης ικανότητας για τους οικονομικούς φορείς για την καλή εκτέλεση προμηθειών εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων, αναλογική της φύσης της υπό δημοπράτηση προμήθειας. Η πρόβλεψη για την εκτέλεση κατ' ελάχιστον τριών (3) συμβάσεων σχετιζόμενων με προμήθεια συστημάτων βιολογικής επεξεργασίας, κατά τη διάρκεια των τελευταίων έξι (6) ετών, δεν αποτελεί επίσης σε καμία περίπτωση λόγο περιορισμού του ανταγωνισμού, αντιθέτως εν προκειμένω με τα διδάγματα της λογικής και της κοινής πείρας προφανέστατα διασφαλίζει περαιτέρω ένα ικανοποιητικό επίπεδο ανταγωνισμού, σε σχέση με τον περιορισμό της διάρκειας του εν λόγω διαστήματος σε τρία (3) έτη. Εξάλλου σημειώνουμε ότι κατά του συγκεκριμένου όρου περί απόδειξης της εμπειρίας ουδόλως βάλλει ο προσφεύγων, θεωρώντας την ποσότητα των τριών (3) συμβάσεων εντός των τελευταίων έξι (6) ετών εύλογη και κατάλληλη για δημιουργία συνθηκών υγιούς ανταγωνισμού. Περαιτέρω, σε καμία δε περίπτωση η πρόβλεψη αυτή δεν εμποδίζει τους οικονομικούς φορείς, που ενδεχομένως διαθέτουν τον ελάχιστο απαιτούμενο αριθμό συμβάσεων εντός της τελευταίας τριετίας, να συμμετάσχουν στον διαγωνισμό. Άλλωστε, όπως προβλέπεται στην Οδηγία 2014/24/ΕΕ αλλά και στο παράρτημα XII Μέρος II του Ν. 4412/2016, για την απόδειξη της τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας των οικονομικών φορέων, ναι μεν η απαίτηση υποβολής καταλόγου των κυριότερων παραδόσεων που πραγματοποιήθηκαν προβλέπεται για την τελευταία τριετία, κατά μέγιστο όριο, ωστόσο δύναται η αναθέτουσα αρχή για τη διασφάλιση ικανοποιητικού επιπέδου ανταγωνισμού να λάβει υπόψη στοιχεία σχετικών αγαθών που παραδόθηκαν ή εκτελέστηκαν πριν από την τελευταία τριετία. Η διακήρυξη μάλιστα προβλέπει ρητά στην υποσημείωση υπ'αρ. 80 ότι "οι Α.Α. μπορούν να ζητούν έως τρία έτη και να λαμβάνουν υπόψη στοιχεία συμβάσεων που εκτελέστηκαν/παραδόθηκαν πριν από την τελευταία τριετία" σε συμμόρφωση ακριβώς με την προπαρατεθείσα απαίτηση της οδηγίας και του παραρτήματος.

Ενώ στην υποσημείωση 83 διευρύνει ακόμα περισσότερο την δυνατότητα συμμετοχής ορίζοντας ότι “ οι ενδιαφερόμενοι δύνανται, επίσης, να στηρίζονται και στις ικανότητες του/ των υπεργολάβων, στους οποίους προτίθενται να αναθέσουν την εκτέλεση τμήματος/ τμημάτων της υπό ανάθεσης σύμβασης”. Επομένως στην εξεταζόμενη περίπτωση η διεύρυνση της διάρκειας του διαστήματος από τρία σε έξι έτη, εντός του οποίου επιτρέπεται να έχει εκτελεστεί ο ελάχιστος αριθμός των τριών συμβάσεων, είναι σύμφωνη με το πνεύμα της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ και του Ν. 4412/2016, προς την κατεύθυνση της διασφάλισης ικανοποιητικού επιπέδου ανταγωνισμού. Επισημαίνεται ότι ο καθορισμός μεγαλύτερου διαστήματος από την τριετία, θα μπορούσε να οδηγήσει σε αδικαιολόγητο περιορισμό του ανταγωνισμού, μόνο στην περίπτωση που συνοδευόταν η απαίτηση αυτή από συγκεκριμένο ελάχιστο αριθμό συμβάσεων κατ’ έτος ή αν ζητούνταν συνολικά μεγάλος αριθμός συμβάσεων. Εν τούτοις, ο αριθμός των κατ’ ελάχιστον συμβάσεων στο διαγωνισμό παραμένει σε τρεις συνολικά, αριθμός δηλαδή όχι μεγάλος και που σε κάθε περίπτωση είναι εύλογο να έχουν εκτελεστεί από οικονομικούς φορείς και εντός της τελευταίας τριετίας. Επισημαίνεται περαιτέρω ότι η θέσπιση του Ν. 4412/2016 κατά τον Αύγουστο του 2016 οδήγησε κατά τεκμήριο σε επιβράδυνση του ρυθμού δημοπράτησης δημόσιων συμβάσεων προμηθειών και υπηρεσιών, ανάμεσα στις οποίες και συμβάσεις που σχετίζονται με εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων, και μάλιστα για αρκετά μεγάλο διάστημα, μέχρι την επίλυση των διαφόρων ζητημάτων που προέκυψαν και την ομαλοποίηση των διαδικασιών. Επομένως, η θέσπιση μεγαλύτερου της τελευταίας τριετίας διαστήματος, εντός του οποίου επιτρέπεται να έχει εκτελεστεί ο ελάχιστος αριθμός των τριών συμβάσεων, καλύπτοντας ένα διάστημα έστω δύο περίπου ετών προ της θέσπισης του Ν. 4412/2016, διευρύνει τις δυνατότητες απόκτησης της σχετικής εμπειρίας από περισσότερους οικονομικούς φορείς, οδηγώντας έτσι και σε βελτίωση του επιπέδου του ανταγωνισμού. Εν κατακλείδι ο συγκεκριμένος όρος της διακήρυξης όχι μόνο δεν περιορίζει αλλά αντίθετα διευρύνει την δυνατότητα συμμετοχής, επιτρέποντας την επίκληση σε μεμονωμένους υποψηφίους σχετικής και αντίστοιχης σύμβασης πέραν της

τελευταίας τριετίας (βλ. υποσ.80 της διακήρυξης) και η αναθέτουσα αρχή δεν ζητάει μια μόνο μεμονωμένη και σπάνια σύμβαση σε βάθος χρόνου, στοιχείο το οποίο θα ήταν δηλωτικό αδικαιολόγητου περιορισμού του ανταγωνισμού (όπως είχε συμβεί και στην υπ' αρ. 22/2017 απόφαση της ΑΕΠΠ, την οποία επικαλείται αβάσιμα η προσφεύγουσα). Συνεπώς η πρόβλεψη των έξι ετών διευρύνει τον ανταγωνισμό και είναι προς το συμφέρον του έργου, οι δε αιτιάσεις του οικονομικού φορέα περί του αντιθέτου δέον είναι να μην γίνουν δεκτές και να απορριφθεί ο λόγος αυτός της υπό κρίση προσφυγής, η οποία σε κάθε περίπτωση ασκείται απαραδέκτως κατά τα ως άνω αναλυτικά αναφερόμενα. - Δεύτερος λόγος προσφυγής: Μη σύννομη η πρόβλεψη ότι απαιτείται η διάθεση ενός Χημικού Μηχανικού Π.Ε. ή Μηχανικού Περιβάλλοντος Π.Ε. με εμπειρία τουλάχιστον τεσσάρων (4) ετών και ενός Ηλεκτροτεχνίτη με άδεια εγκαταστάτη ηλεκτρολόγου 1ης ομάδας και Α' ειδικότητας. Η προσφεύγουσα εταιρεία ισχυρίζεται ότι η ζητούμενη στο διαγωνισμό τεχνική και επαγγελματική ικανότητα και συγκεκριμένα στο άρθρο 2.2.6 περ. γ' της Διακήρυξης, όπου αναφέρεται ότι οι οικονομικοί φορείς απαιτείται να διαθέτουν προσωπικό με τα συγκεκριμένα εκπαιδευτικά και επαγγελματικά προσόντα που απαριθμούνται και που θα είναι υπεύθυνο για την σωστή εκτέλεση του αντικείμενου της δημοπρασίας καθώς και για την επίβλεψη λειτουργίας και συντήρησης, βαίνει πέραν του αναγκαίου και αναλόγου μέτρου, σε σχέση με τη φύση και το αντικείμενο της υπό ανάθεση σύμβασης. Ωστόσο, ο παραπάνω ισχυρισμός είναι αβάσιμος για τους παρακάτω λόγους: Σύμφωνα με το άρθρο 2.2.6 της διακήρυξης ο χημικός μηχανικός ή ο μηχανικός περιβάλλοντος καθώς και ο ηλεκτροτεχνίτης συντηρητής απαιτείται να διαθέτουν εμπειρία τεσσάρων (4) ετών την τελευταία πενταετία, που θεωρείται εύλογος χρόνος απόκτησης γνώσης, ανάληψης αρμοδιοτήτων και παροχής υπηρεσιών σε οποιοδήποτε σύστημα βιολογικής επεξεργασίας, για να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του δημοπρατούμενου συστήματος βιολογικής επεξεργασίας, τόσο όσον αφορά τις βιολογικές – χημικοτεχνικές διεργασίες όσο και για την καθημερινή καλή, ασφαλή και οικονομική λειτουργία και την επισταμένη προληπτική συντήρηση του ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού, με σκοπό την επίτευξη εκροής από τον βιολογικό καθαρισμό, με ποιοτικά

χαρακτηριστικά, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην απόφαση έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων και στο τεύχος των τεχνικών προδιαγραφών του διαγωνισμού. Περαιτέρω, ο ηλεκτρολόγος/μηχανολόγος μηχανικός ΤΕ απαιτείται να διαθέτει εμπειρία τριών (3) ετών την τελευταία πενταετία, που θεωρείται εύλογος χρόνος απόκτησης εμπειρίας σε οποιοδήποτε σύστημα βιολογικής επεξεργασίας. Συνεπώς η πρόβλεψη του άρθ. 2.2.6 περ. γ' της Διακήρυξης για προσωπικό που θα είναι υπεύθυνο για την σωστή εκτέλεση του αντικείμενου της δημοπρασίας καθώς και για την επίβλεψη λειτουργίας και συντήρησης και που θα διαθέτει τα αναφερόμενα εκπαιδευτικά και επαγγελματικά προσόντα, είναι απόλυτα σύμφωνη με την αντίστοιχη πρόβλεψη που υπάρχει στο κεφ. 6.2 του Τεύχους Τεχνικής Περιγραφής - Τεχνικών Προδιαγραφών του διαγωνισμού (Παράρτημα Δ'), ως το κατ' ελάχιστο απαιτούμενο προσωπικό για τη σωστή λειτουργία της εγκατάστασης επεξεργασίας λυμάτων σύμφωνα με τις τεχνικές προδιαγραφές κατασκευής, λειτουργίας και συντήρησης αυτής. Δεδομένου δε ότι σε εγκαταστάσεις του είδους που ανήκει και υπό δημοπράτηση, οι οποίες σχετίζονται με την επεξεργασία λυμάτων με υψηλής τεχνολογίας ηλεκτρομηχανολογικό εξοπλισμό, η επιτέλεση των κατάλληλων χημικοτεχνικών διεργασιών καθώς και η επάρκεια και ορθή λειτουργία του ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού, διαδραματίζουν σημαντικότατο ρόλο για την αποτελεσματικότητα και λειτουργικότητά τους. Τα παραπάνω καταδεικνύουν ότι η απαίτηση προσωπικού με τα αναφερόμενα προσόντα και συγκεκριμένα: Ένας Χημικός Μηχανικός Π.Ε. ή Μηχανικός Περιβάλλοντος Π.Ε., ένας Ηλεκτροτεχνίτης – Συντηρητής και ένας Ηλεκτρολόγος/Μηχανολόγος Μηχανικός Τ.Ε. με την εμπειρία που αναφέρεται, είναι αναλογική και συναρτάται απόλυτα με τη φύση και το αντικείμενο της υπό ανάθεση σύμβασης ενώ οι ειδικότητες αυτές με την σχετική εμπειρία αυτονόητα υπάρχουν στην συντριπτική πλειοψηφία των δραστηριοποιούμενων στην σχετική αγορά εταιρειών (και σε κάθε περίπτωση σχετικά εύκολα ικανοποιούνται με προσφυγή στην ικανότητα τρίτου ακόμα και υπεργολάβου). Η πρόβλεψη για ελάχιστη εμπειρία του Χημικού Μηχανικού ή Μηχανικού Περιβάλλοντος ως Επικεφαλής Προσωπικού και Υπεύθυνου λειτουργίας – συντήρησης Εγκαταστάσεων Επεξεργασίας Λυμάτων και του

Ηλεκτροτεχνίτη – Συντηρητή ως Ηλεκτροτεχνίτη – Εγκαταστάτη Ηλεκτρολόγο σε Εγκαταστάσεις Επεξεργασίας Λυμάτων για τουλάχιστον τέσσερα (4) έτη την τελευταία πενταετία, καθώς και του Ηλεκτρολόγου/Μηχανολόγου Μηχανικού, με εμπειρία τουλάχιστον τριών (3) ετών την τελευταία πενταετία σε Εγκαταστάσεις Επεξεργασίας Λυμάτων, τίθεται ακριβώς λόγω της φύσης της προς υλοποίηση και λειτουργία εγκατάστασης επεξεργασίας λυμάτων, που θα λειτουργεί και θα συντηρείται από τον ανάδοχο καθ' ότι όντας αυτή μία υψηλής τεχνολογίας και πολυπλοκότητας εγκατάσταση για χρονικό διάστημα δέκα (10) ετών, απαιτεί κατά τεκμήριο προσωπικό με εμπειρία εξειδικευμένη και ανώτερη της συνήθους και το ζητούμενο κατ' ελάχιστον χρονικό διάστημα εμπειρίας του προσωπικού εντός της τελευταίας πενταετίας είναι εμφανώς αναλογικό της φύσης του προς δημοπράτηση αντικειμένου αλλά και αρκετά μικρότερο της διάρκειας της εκτέλεσης του μέρους αυτού που αφορά τη δεκαετή παροχή υπηρεσίας. Οι δε ζητούμενες ειδικότητες είναι συνήθεις σε εγκαταστάσεις του είδους αυτού, όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, ενώ για την περαιτέρω διασφάλιση της ορθής λειτουργίας της κρίθηκε εύλογα ότι θα πρέπει η εμπειρία αυτών να είναι σχετική με τα καθήκοντα που θα κληθούν να αναλάβουν και στην υπό δημοπράτηση εγκατάσταση. Περαιτέρω, η πρόβλεψη της ελάχιστης διάρκειας εμπειρίας κατά τη διάρκεια των τελευταίων πέντε ετών αντί τριών ετών, τέθηκε αφενός λόγω της απαίτησης για εμπειρία τεσσάρων ετών κατ' ελάχιστον για ορισμένες από τις ζητούμενες ειδικότητες, αφετέρου για την θέσπιση ικανοποιητικότερου επιπέδου ανταγωνισμού σε σχέση με τον περιορισμό της διάρκειας του επιτρεπόμενου διαστήματος απόκτησης της εμπειρίας στα τέσσερα έτη για το Χημικό Μηχανικό ή Μηχανικό Περιβάλλοντος και τον Ηλεκτροτεχνίτη – Συντηρητή και τρία έτη αντίστοιχα για τον Ηλεκτρολόγο/Μηχανολόγο Μηχανικό, κατ' αναλογία με τα αναφερόμενα στο σχολιασμό επί του πρώτου λόγου προσφυγής της προσφεύγουσας. Επιπλέον ως προς αυτό το λόγο της προσφυγής η προσφεύγουσα ουδόλως παραθέτει για ακόμα μια φορά στοιχεία συγκεκριμένα για την δική της επιχείρηση, ώστε να κριθεί *ad hoc* η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος και βλάβης, κατά πόσο δηλαδή οι συγκεκριμένες διατάξεις καθιστούν *in concreto* αδύνατη την συμμετοχή της ίδιας. Και επίσης η

προσφεύγουσα ουδόλως διευκρινίζει αν οι απαιτούμενες ειδικότητες και το απαιτούμενο εύρος εμπειρίας, με βάση τα δεδομένα των επιχειρήσεων στην σχετική αγορά, περιορίζουν την συμμετοχή των ενδιαφερόμενων εταιρειών. Κανένας τέτοιος περιορισμός δεν συντρέχει, καθώς πρόκειται για συνήθεις ειδικότητες απόλυτα προσιδιάζουσες στο αντικείμενο της σύμβασης και με ένα ελάχιστο χρόνο εμπειρίας, ο οποίος παρέχει εχέγγυα για την ορθή εκτέλεση λαμβάνοντας υπόψη και τις τεχνικές προδιαγραφές στο κεφ. 6.2 του Τεύχους Τεχνικής Περιγραφής - Τεχνικών Προδιαγραφών του διαγωνισμού (Παράρτημα Δ') και την δεκαετή χρονική διάρκεια. Περαιτέρω, η πρόβλεψη για κατοχή άδειας εγκαταστάτη ηλεκτρολόγου 1ης ομάδας και Α' ειδικότητας για τον Ηλεκτροτεχνίτη – Συντηρητή, είναι επίσης προσήκουσα και αναλογική με τη φύση του προς δημοπράτηση αντικειμένου, καθότι σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία (Π.Δ. 108/2013 «Καθορισμός ειδικοτήτων και βαθμίδων επαγγελματικών προσόντων για την επαγγελματική δραστηριότητα της εκτέλεσης, συντήρησης, επισκευής και λειτουργίας ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων και προϋποθέσεις για την άσκηση της δραστηριότητας αυτής από φυσικά πρόσωπα». Ειδικότερα, η ειδικότητα του ηλεκτρολόγου συντηρητή – εγκαταστάτη ηλεκτρολόγου 1ης ομάδας και Α' ειδικότητας είναι η πλέον κατάλληλη για βιολογικούς καθαρισμούς, καθόσον σύμφωνα με το άρθρο 3, παραγρ. 3, υποπαράγρ. (3.1.2), του Π.Δ. 108/2013 «Καθορισμός ειδικοτήτων και βαθμίδων επαγγελματικών προσόντων για την επαγγελματική δραστηριότητα της εκτέλεσης, συντήρησης, επισκευής και λειτουργίας ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων και προϋποθέσεις για την άσκηση της δραστηριότητας αυτής από φυσικά πρόσωπα», ως επαγγελματικές δραστηριότητες που μπορούν να εκτελούν οι κάτοχοι επαγγελματικής άδειας Α' ειδικότητας ορίζονται οι ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις σε εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων (παραγρ. 1, περίπτωση (α), υποπερίπτωση (θθ), του άρθρου 3, του Ν. 3982/2011, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με την παράγρ. 4 του άρθρου 228 του Ν. 4072/2012). Ο εγκαταστάτης ηλεκτρολόγος 1ης ομάδας, σύμφωνα με το Π.Δ. 108/2013, υλοποιεί μελέτη ηλεκτρικής εγκατάστασης, κατασκευάζει, επισκευάζει, ελέγχει και συντηρεί την ηλεκτρολογική εγκατάσταση, εντός των ορίων της 1ης ομάδας, τα οποία υπερκαλύπτουν την

δημοπρατούμενη μονάδα (ισχύς για φωτισμό - συσκευές μικρότερη των 130 kw, ισχύς για μηχανήματα κίνησης μικρότερη των 150 kw), ενώ συντονίζει – προϊστάται των συνεργείων και είναι υπεύθυνος για τις εκτελούμενες εργασίες. Η κατοχή άδειας με τη συγκεκριμένη Ειδικότητα και Ομάδα δίδει, μεταξύ άλλων, τη δυνατότητα εκτέλεσης ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων με ισχύ μηχανημάτων μικρότερη των 150 kW, μέγεθος που εκτιμάται ότι υπερκαλύπτει ή είναι ανάλογο της ισχύος των όποιων μηχανημάτων εγκατασταθούν και στην υπό δημοπράτηση εγκατάσταση. Περαιτέρω, οι λοιπές ειδικότητες που ορίζονται στο Π.Δ. 108/2013 (Γ' ειδικότητα που αφορά φωτοβόλους σωλήνες και επιγραφές και Δ' Ειδικότητα που αφορά εγκαταστάσεις ανελκυστήρων και λοιπών ανυψωτικών μηχανημάτων) είναι ακατάλληλες με το προς δημοπράτηση αντικείμενο, η δε 1η Ομάδα που προβλέπεται στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι η χαμηλότερη δυνατή μεταξύ των συνολικά 4 ομάδων της εν λόγω Α' ειδικότητας, ενώ παράλληλα κάθε ανώτερη ομάδα υπερκαλύπτει τις απαιτήσεις και δύναται να εκτελέσει ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις χαμηλότερης ομάδας, επομένως δύναται να αποτελέσει μέλος του προσωπικού εκτέλεσης και λειτουργίας της υπό δημοπράτηση εγκατάστασης εγκαταστάτης ηλεκτρολόγος ομάδας ανώτερης από την 1η. Δεν αληθεύει επομένως ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι δεν θεωρείται τεχνικά κατάλληλος ο διαγωνιζόμενος που προσφέρει π.χ. Ηλεκτροτεχνίτη – Συντηρητή με άδεια εγκαταστάτη ηλεκτρολόγου διαφορετικής ομάδας, εφόσον η οριζόμενη Ομάδα (1η) είναι η χαμηλότερη δυνατή κατά τη σχετική νομοθεσία (και όχι το αντίστροφο όπως σημειώνει η προσφεύγουσα). Επίσης, διαφορετική ειδικότητα της Α' για τον Ηλεκτροτεχνίτη – Συντηρητή, που έχει οριστεί ως κατάλληλη για την υπό δημοπράτηση εγκατάσταση, είναι εμφανώς ακατάλληλη για τη φύση του αντικειμένου, επομένως δεν απαιτούνταν και ειδική αιτιολόγηση από την αναθέτουσα αρχή για την επιλογή αυτή. Από όλα τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι προβαλλόμενοι όροι και είναι προσαρμοσμένοι στη σημασία και στα χαρακτηριστικά της οικείας σύμβασης, υπό την έννοια ότι αποτελεί μια σαφή, ισότιμη και αντικειμενική ένδειξη ως προς την ύπαρξη τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας για την καλή εκτέλεση της αυτής και σε καμία

περίπτωση δεν προσκρούουν στην αρχή της αναλογικότητας, ούτε περιορίζουν αλλά διευρύνουν την δυνατότητα συμμετοχής. Για το λόγο αυτό άλλωστε και η προσφεύγουσα δεν παραθέτει συγκεκριμένα στοιχεία είτε για την ίδια είτε για τις ικανότητες των άλλων επιχειρήσεων στην σχετική αγορά. Με βάση τα δεδομένα της απαιτούμενης τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας διασφαλίζεται και η ορθή εκτέλεση του αντικειμένου της σύμβασης με βάση τα χαρακτηριστικά αυτής σύμφωνα με το Παράρτημα Δ' αλλά και την διάρκεια της σύμβασης συντήρησης, χωρίς να περιέχονται όροι φωτογραφικοί ή περιοριστικοί του ανταγωνισμού με ιδιαίτερες τεχνικές- τεχνολογικές απαιτήσεις, ιδιαίτερες μεθόδους επεξεργασίας ή άλλες ειδικές προδιαγραφές που θα μπορούσαν όντως να επηρεάσουν την δυνατότητα συμμετοχής. Αντίθετα επιλέξαμε κριτήρια κοινά, χωρίς παραταύτα να παραβλέπεται η αναγκαία και απαιτούμενη ελάχιστη τεχνική ικανότητα και εμπειρία ως προς την επιλογή του τελικού αναδόχου».

8. Επειδή, η προσφεύγουσα ανήρτησε στις 24.07.2020 στο ΕΣΗΔΗΣ και κοινοποίησε αυθημερόν στην ΑΕΠΠ με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου Υπόμνημα, προκειμένου να αντικρούσει τις από 03.07.2020 Απόψεις της αναθέτουσας αρχής.

9. Επειδή, κατά τις διατάξεις του άρθρου 360 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 3 του Π.Δ. 39/2017 ορίζεται ότι: «1. Κάθε ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση του νόμου 4412/2016 και έχει ή είχε υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εσωτερικής νομοθεσίας, υποχρεούται, πριν από την υποβολή των προβλεπόμενων στον Τίτλο 3 του ανωτέρω νόμου ενδίκων βοηθημάτων, να ασκήσει προδικαστική προσφυγή ενώπιον της ΑΕΠΠ κατά της σχετικής πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής». Περαιτέρω, το άρθρο 367 του Ν. 4412/2016 ορίζει ότι: «1. Η ΑΕΠΠ αποφαινεται αιτιολογημένα επί της βασιμότητας των προβαλλόμενων πραγματικών και νομικών ισχυρισμών της προσφυγής και των ισχυρισμών της αναθέτουσας αρχής και, σε περίπτωση παρέμβασης, των ισχυρισμών του παρεμβαίνοντος και δέχεται (εν όλω ή εν

μέρει) ή απορρίπτει την προσφυγή με απόφασή της... 2. Επί αποδοχής προσφυγής κατά πράξης ακυρώνεται ολικώς ή μερικώς η προσβαλλόμενη πράξη, ενώ επί αποδοχής προσφυγής κατά παράλειψης, ακυρώνεται η παράλειψη και η υπόθεση αναπέμπεται στην αναθέτουσα αρχή για να προβεί αυτή στην οφειλόμενη ενέργεια ...» και η διάταξη αυτή επαναλαμβάνεται και στο άρθρο 18 του Π.Δ. 39/2017.

10. Επειδή, η αιτούσα στηρίζει το έννομο συμφέρον της για την άσκηση της υπό κρίση προσφυγής στο γεγονός ότι δραστηριοποιείται στον τομέα της υπό ανάθεση σύμβασης και προτίθεται να συμμετάσχει στην υπό κρίση διαγωνιστική διαδικασία, πλην όμως «κωλύεται, άλλως δυσχεραίνεται ουσιωδώς και δυσαναλόγως να το πράξει, εξαιτίας των ήδη πληττόμενων, ως μη σύνομων κανονιστικών απαιτήσεων, συναρτώμενων με την ελάχιστη απαιτούμενη ειδική τεχνική ικανότητα των Διαγωνιζομένων και επαγόμενων κατά περίπτωση και σύμφωνα με τα κατωτέρω ειδικώς αναφερόμενα (τουλάχιστον έμμεση ίση και καλυμμένη) ανόθευση του υγιούς ανταγωνισμού και βαίνουσες πέραν του εύλογου και αναγκαίου μέτρου σε σχέση με την φύση και το αντικείμενου του διαγωνισμού».

11. Επειδή, το έννομο συμφέρον ελέγχεται αυτεπαγγέλτως από την αρμόδια κατά περίπτωση σύνθεση εξέτασης της προσφυγής, ως και από τον δικαστή (βλ. ΣτΕ 2080/2016, 5/2006, 3078/2005, 1461/2003, κ.ά.). Εξετάζεται, δε, η ύπαρξη του εννόμου συμφέροντος με βάση τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος και τα στοιχεία του φακέλου που προσκομίστηκαν (ΣτΕ 928/2004) υπό την έννοια ότι δεν δύναται το αρμόδιο όργανο να συμπληρώσει τη θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος, καθόσον το βάρος απόδειξης για την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος φέρει ο τελευταίος (ΣτΕ 4524/2009, 3900/2006) και μόνο προαποδεικτικώς (ΣτΕ 1898/2016, 7μελής), ήτοι στην περίπτωση της προσφυγής με την κατάθεσή της.

12. Επειδή, ειδικότερα, ελέγχεται αυτεπάγγελτα η συνδρομή των ουσιαστικών κριτηρίων του εννόμου συμφέροντος με βάση το κατά πόσο από το έγγραφο της προσφυγής και τα στοιχεία του φακέλου αποδεικνύεται η ύπαρξή του. Δεν αρκεί, δηλαδή, ο προσφεύγων να επικαλείται την ύπαρξη έννομου συμφέροντος για άσκηση της προσφυγής, αλλά απαιτείται η προσκόμιση και μάλιστα προαποδεικτικώς των απαραίτητων για την απόδειξη αυτού στοιχείων (ΣτΕ Ολομ. 4570/96, ΔΔικ 1997/673, ΣτΕ 3664/1998, Βλαδίμηρος Δ. Μωυσίδης, Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας, Κατ' άρθρο ερμηνεία – νομολογία, Εκδ. Σάκκουλα, 2017). Θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι προβαλλόμενοι από τον προσφεύγοντα λόγοι προδικαστικής προσφυγής περί παράβασης νόμου, όσο σοβαροί και εάν είναι και όσο κατάφωρη η παράβαση νόμου, δεν μπορούν να θεμελιώσουν έννομο συμφέρον για τον προσφεύγοντα, αφού άλλωστε η εξέτασή τους ανάγεται στο βάσιμο της προσφυγής και όχι στο παραδεκτό αυτής.

13. Επειδή, όσον αφορά την προσφυγή κατά όρων διακήρυξης, ο προσφεύγων πρέπει να επικαλεσθεί άμεση βλάβη από τον προσβαλλόμενο όρο της διακήρυξης, ο οποίος παραβιάζει, κατ' αυτόν, τους κανόνες που αφορούν τις προϋποθέσεις συμμετοχής στο διαγωνισμό, τη διαδικασία επιλογής του αναδόχου ή τα εφαρμοστέα για την ανάδειξή του κριτήρια, σε σημείο που να αποκλείει ή να καθιστά ουσιαστικά δυσχερή τη συμμετοχή του στον διαγωνισμό (βλ. ενδεικτικά ΕΑ ΣτΕ 148/2016 Ολομ., ΕΑ ασφ. Μ. 415/2014, Δημήτριος Γ. Ράικος, Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων, Β' έκδοση, Εκδ. Σάκκουλα, 2017, σελ. 756).

14. Επειδή, όπως προκύπτει και από τις ανωτέρω σκέψεις, το έννομο συμφέρον πρέπει να είναι προσωπικό, άμεσο και ενεστώς. Προσωπικό ή ατομικό ή ίδιον ή ειδικό ή συγκεκριμένο είναι το συμφέρον του αιτούντος, όταν αφορά αυτόν προσωπικώς και όχι τον γενικό τίτλο των πολιτών, δηλαδή όταν η βλάβη είναι εξατομικευμένη. Το ΣτΕ έχει δεχθεί ότι προς άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως απαιτείται η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος λόγω ιδιαίτερου από οποιαδήποτε αιτία δεσμού του αιτούντος προς την πληττόμενη διοικητική

πράξη, συνεπεία του οποίου ενδιαφέρεται αυτός εντονότερα για τη νομιμότητά της (Δημήτριος Θ. Πυργάκης, Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, Νομική Βιβλιοθήκη, 2017, σελ. 98).

15. Επειδή, για να είναι άμεσο το έννομο συμφέρον, δεν αρκεί να συνδέεται με το πρόσωπο του αιτούντος, αλλά πρέπει αυτή η σύνδεση επιπλέον να γίνεται απευθείας και όχι κατ' αντανάκλαση. Άμεσο είναι το συμφέρον όταν προκαλείται στον αιτούντα, ευθέως, άμεση βλάβη από την προσβαλλόμενη πράξη ή παράλειψη, χωρίς να παρεμβάλλεται στη σχέση αυτή το συμφέρον τρίτου προσώπου. Κατά μία άλλη διατύπωση, στην αιτιώδη σχέση που υπάρχει μεταξύ της εκδόσεως της πράξεως και της επερχόμενης ως συνέπεια της πράξεως αυτής βλάβης στον αιτούντα (ΣτΕ 963/1964), δεν πρέπει να παρεμβάλλεται συμφέρον τρίτου, ώστε η ζημία του αιτούντος να εμφανίζεται ως κατ' αντανάκλαση συνέπεια εκείνης, την οποία υφίσταται ο θιγόμενος αμέσως εξ αυτής τρίτος (Δημήτριος Θ. Πυργάκης, Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, Νομική Βιβλιοθήκη, 2017, σελ. 232-233).

16. Επειδή, τέλος, το έννομο συμφέρον είναι ενεστώς όταν η ανάγκη προς παροχή προδικαστικής ή δικαστικής προστασίας δεν ανάγεται σε ενδεχόμενες εξελίξεις, αλλά θεμελιώνεται επί βέβαιων περιστατικών του παρόντος. Η βλάβη δηλαδή πρέπει να επέρχεται με την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης ή αμέσως μετά την έκδοση αυτής (το συμφέρον δηλαδή δύναται να είναι και αμέσως επικείμενο). Συμφέρον μέλλον ή ενδεχόμενο (ΣτΕ Ολ. 95/2017, 329, 893/2011, 7μ. 4391/2011, 338/2004, 1195/1981, 2398/1980, 3564/1977 αλλά και παλαιότερα ΣτΕ 1823/1956) και αόριστο ή απλώς προσδοκώμενο ή παρελθόν καθιστά την αίτηση ακυρώσεως απαράδεκτη. Δεν θεωρείται ενεστώς το έννομο συμφέρον, όταν από την προσβαλλόμενη πράξη προβάλλονται ενδεχόμενες συνέπειες, οι οποίες θα επέλθουν κατά την άποψη του αιτούντος και δεν προκύπτει συγκεκριμένη βλάβη (ΣτΕ 329/2011) [Δημήτριος Θ. Πυργάκης, Το έννομο συμφέρον στη δίκη

ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, Νομική Βιβλιοθήκη, 2017, σελ. 260-264]. Στην υπό κρίση Προσφυγή

17. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, ως επίκληση βλάβης νοείται όχι η απλή επίκληση παρανομίας ή η κατά γενικό τρόπο προβολή παραβάσεως διαφόρων διατάξεων οποιοδήποτε επιπέδου, αλλά η επίκληση και ανάδειξη των συγκεκριμένων και αρκούντως εξειδικευόμενων στοιχείων, που αφορούν τη νομική ή πραγματική κατάσταση του συγκεκριμένου συμμετέχοντος, και ως εκ των οποίων είτε αποκλείεται είτε καθίσταται υπερβολικά δυσχερής η συμμετοχή του στο διαγωνισμό, είτε προδιαγράφεται (άμεσα ή έμμεσα) εις βάρος του το αποτέλεσμα του λόγω αδυναμίας του να εκπληρώσει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις (ΕΑ ΣτΕ 86/2018, ΕΑ ΣτΕ 146-8/2016, 965/2010, 1046/2009, 1149/2009). Όλα τα παραπάνω ισχύουν, όχι μόνον στην περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος να του ανατεθεί η σύμβαση εν τέλει δεν μετέσχε στον διαγωνισμό, αλλά και στην περίπτωση που ο τελευταίος μετάσχει στο διαγωνισμό με επιφύλαξη (ΕΑ ΣτΕ 353/2018, 146-148/2016 Ολομ., 16/2015, 718/2012, 616/2012).

18. Επειδή, η προσφεύγουσα στρέφεται κατά των διατάξεων του άρθρου 2.2.6 της Διακήρυξης περί τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας και συγκεκριμένα, αφενός κατά της πρόβλεψης ότι απαιτείται αλλά και αρκεί η εκτέλεση παρόμοιων συμβάσεων οποτεδήποτε εντός της τελευταίας 5ετίας και αφετέρου κατά της απαίτησης για διάθεση ενός Χημικού Μηχανικού Π.Ε. ή Μηχανικού Περιβάλλοντος Π.Ε. με εμπειρία τουλάχιστον 4 ετών την τελευταία 5ετία και ενός Ηλεκτροτεχνίτη με άδεια εγκαταστάτη ηλεκτρολόγου 1^{ης} ομάδας και Α' ειδικότητας με εμπειρία τουλάχιστον 4 ετών την τελευταία 5ετία. Ωστόσο, η προσφεύγουσα, αν και επιχειρεί να αποδείξει ότι και οι δύο προσβαλλόμενες απαιτήσεις της Διακήρυξης βαίνουν πέραν του αναλόγου μέτρου, ωστόσο δεν επικαλείται και δεν αποδεικνύει βλάβη από την εφαρμογή τους. Ειδικότερα, όπως βάσιμα προβάλλει η αναθέτουσα αρχή, η προσφεύγουσα αναφέρεται αορίστως στη βλάβη που δήθεν υφίσταται λόγω των όρων της Διακήρυξης, χωρίς να προσδιορίζει ούτε γενικά ούτε ανά λόγο της προσφυγής τις νομικές και

πραγματικές καταστάσεις που καθιστούν αδύνατη ή δυσχερή της συμμετοχή της. Πιο συγκεκριμένα, με τον πρώτο λόγο της προσφυγής προβάλλει ότι δεν είναι σύνηθες η πρόβλεψη της θετικής για την εκτέλεση των απαιτούμενων παρόμοιων συμβάσεων, χωρίς όμως να αναφέρει ότι η ίδια δεν πληροί τη συγκεκριμένη απαίτηση ή να αποδεικνύει με άλλον τρόπο ότι ο συγκεκριμένος όρος δεν της επιτρέπει να συμμετάσχει στο διαγωνισμό. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο ισχυρισμός ότι οι 3 ζητούμενες συμβάσεις είναι πολλές και δεν τις έχει εκτελέσει η προσφεύγουσα προβάλλεται απαραδέκτως για πρώτη φορά με το Υπόμνημα και για τον λόγο αυτό δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη. Ομοίως, με το δεύτερο λόγο η προσφεύγουσα βάλλει κατά της απαίτησης 4ετούς εμπειρίας του Μηχανικού ή του Ηλεκτροτεχνίτη, χωρίς όμως να αναφέρει (και πολύ περισσότερο να αποδεικνύει) ότι η ίδια δεν μπορεί να διαθέσει το συγκεκριμένο προσωπικό. Αντίθετα, περιορίζεται στην επίκληση της παρανομίας των εν λόγω όρων, χωρίς να προσδιορίζει με ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς πώς η παρανομία αυτή καθιστά αδύνατη ή ουσιωδώς δυσχερή την υποβολή προσφοράς εκ μέρους της. Η προσφεύγουσα στο Υπόμνημά της, επιχειρώντας να αντικρούσει τον ισχυρισμό της αναθέτουσας αρχής περί έλλειψης εννόμου συμφέροντος, προβάλλει ότι επικαλέστηκε βλάβη, επειδή ανέφερε στην προσφυγή ότι οι προσβαλλόμενοι όροι *«καθιστούν αδύνατη, άλλως ουσιωδώς και δυσαναλόγως δυσχερή τη συμμετοχή της στο Διαγωνισμό»*. Η αναφορά αυτή είναι ωστόσο εντελώς αόριστη και δεν προσδιορίζει τη βλάβη. Λαμβάνοντας μάλιστα υπόψη ότι, όπως αναφέρεται και ανωτέρω, δεν επικαλείται στην προσφυγή της ότι οι 3 συμβάσεις προμήθειας ολοκληρωμένων συστημάτων και οι 3 συμβάσεις λειτουργίας – συντήρησης εγκαταστάσεων είναι πολλές και ότι δεν τις έχει εκτελέσει, αλλά επιδιώκει να ακυρώσει μόνο την πρόβλεψη της θετικής, δεν καθίσταται σαφές με ποιον τρόπο θίγεται από τον όρο αυτό, πολλώ δε μάλλον που η ζητούμενη εμπειρία μπορεί να έχει αποκτηθεί σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο της θετικής. Όσον αφορά δε τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, ουδόλως προβάλλει ότι στο στελεχιακό δυναμικό της απασχολούνται εργαζόμενοι με μικρότερη εμπειρία από τη ζητούμενη ή ότι είναι αδύνατη η σύναψη συνεργασίας με Μηχανικό και Ηλεκτροτεχνίτη με τα

προσόντα της Διακήρυξης. Όσον αφορά δε την απόφαση της ΑΕΠΠ 528/2018, την οποία η προσφεύγουσα επικαλείται με το Υπόμνημά της, μεταξύ άλλων και για να στοιχειοθετήσει το έννομο συμφέρον της, θα πρέπει να σημειωθεί ότι έχει εκδοθεί υπό ουσιωδώς άλλες περιστάσεις. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από τα αναφερόμενα στη σκέψη 8 της εν λόγω απόφασης, η προσφεύγουσα είχε στοιχειοθετήσει τη βλάβη της στην προσφυγή επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της ΑΕΠΠ 528/2018, καθώς η Διακήρυξη ζητούσε εμπειρία από το δημόσιο τομέα, ενώ εκείνη δήλωνε ότι είχε συνάψει συμβάσεις κυρίως με ιδιώτες, οι συμβάσεις που είχε συνάψει υπολείπονταν της αξίας που απαιτούνταν από τη Διακήρυξη και, τέλος, επικαλούνταν την αμφισημία όρων σχετικών με τα κριτήρια ανάθεσης, που δεν της επέτρεπαν να διαμορφώσει την προσφορά της. Με άλλα λόγια, στην απόφαση της ΑΕΠΠ 528/2018 κρίθηκε πράγματι ότι η προσφεύγουσα είχε έννομο συμφέρον, επειδή στην προσφυγή της είχε προσδιορίσει τη βλάβη την οποία υφίστατο από τους προσβαλλόμενους όρους, γεγονός που δεν συντρέχει εν προκειμένω. Τέλος, αβάσιμα προβάλλει η προσφεύγουσα με το Υπόμνημά της ότι το κρίνον Κλιμάκιο έχει ήδη αναγνωρίσει το έννομο συμφέρον της με την απόφαση Α196/2020, με την οποία ανεστάλη η διαγωνιστική διαδικασία, καθώς στην εν λόγω απόφαση και συγκεκριμένα στη σκέψη 6 αναφέρεται ότι θεμελιώνεται μεν «κατ' αρχήν» έννομο συμφέρον για την άσκηση της προσφυγής, πλην όμως αυτό «θα εξεταστεί περαιτέρω διεξοδικά κατά την εξέταση της Προσφυγής». Κατόπιν των ανωτέρω, διαπιστώνεται ότι η υπό κρίση προσφυγή ασκήθηκε χωρίς έννομο συμφέρον και, κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατό να εξεταστεί κατ' ουσία.

19. Επειδή, κατ' ακολουθίαν, η κρινόμενη Προδικαστική Προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

20. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό *****, ποσού 2.750,00€, που κατέθεσε η προσφεύγουσα (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου, ποσού 2.750,00€.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 31.07.2020 και εκδόθηκε στις 14.08.2020 στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Η Πρόεδρος

Σιδέρη Μαρία-Ελένη

Η Γραμματέας

Τσουλούφα Αργυρώ